

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af forældrebetaling for børnepasning, obligatorisk søskenderabat samt forbedrede fripladsregler.

Af Jytte Hilden (S) m.fl.

(Fremsat 14/12 88. Første behandling 2/2 89. Betænkning 3/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Når Folketinget om et øjeblik stemmer et socialdemokratisk forslag om forbedring af børnefamiliernes vilkår ned, er der nogle af Folketingets medlemmer, som gør det mod bedre vidende. En af dem, der gør det mod bedre vidende, er såmænd økonomiministeren. Forleden fik vi en ny udgave fra Lovmodelrådet af en meget interessant undersøgelse, der viste noget om samspilsproblemer, ikke vedrørende pensionister – hvad vi meget ofte har – men vedrørende erhvervsaktive familier. Denne undersøgelse viste, at ca. 40.000 familier bliver ramt af en fattigdomsfælde, fordi det i dette land ikke er nok alene at kigge på, hvorledes beskatningen er. Man er også nødt til at kigge på, hvilke andre ordninger – hvor der er tale om overførsler eller om økonomiske tilfældigheder – der påvirker disse familier.

Økonomiministeren fandt ved rapportens offentliggørelse anledning til at skrive et indlæg i Berlingske Tidende, der hedder: »Toppen skal klippes af skatten«. Deri skriver økonomiministeren:

»I debatten om virkningerne af skattesystemet glemmes det ofte, at der er befolkningsgrupper, der står over for endnu højere marginalbeskatninger end den marginalbeskatning på 68 pct., vi har.«

Det er meget interessant. Økonomiministeren kvitterer såmænd også i samme indlæg for, at Socialdemokratiet i høj grad har dette som et topprioriteret mål i sin nye plan: »Gang i 90'erne«. Det vil sige, at økonomiministeren i

hvert fald ved, når vi stemmer, at han stemmer imod ønsker om at gøre det bedre for de grupper, som har en marginalbeskatning, der nærmer sig de 100 pct.

En anden interessant ting, er, at man her til morgen i Jyllands-Posten kan læse, at De Konserveratives socialpolitiske ordfører, fru Karen Højte Jensen, i går i forbindelse med Sammenlutningen af Sociale Udvalgs årsmøde er citeret for at sige:

»Men jeg kan i alle tilfælde love, at det kommer alle børnefamilier til gode.«

Dermed løfter fru Karen Højte Jensen sløret for, at der i den kommende plan fra regeringen vil blive noget til børnefamilierne. Det, der bliver talt om i artiklen, er spørgsmålet om en ændring af fripladsgrænserne. Sagen er, at det er udmærket at ændre på fripladsgrænserne, men det løser netop ikke marginalbeskatningsproblemet, som økonomiministeren forholder sig til i Berlingske Tidende den 9. maj.

I Socialdemokratiet har vi det som en af hovedhjørnestenene, som jeg sagde, i vores plan »Gang i 90'erne«. Vi glæder os meget over, at det nu er lykkedes at trænge igennem ikke alene i den ene side af folketingssalen, men også i den anden side med, at børnefamilierne er trængte. Vi har altså ikke i det sidste par år talt for døve øren. Jeg synes, at de, der nu om lidt stemmer imod vores forslag, skal vide, at der ikke alene må en ændring af fripladsgrænserne til, hvis det skal have nogen mening at gøre noget for disse børnefamilier. Det er også et spørgsmål om nedsættelse af den andel, som forældrene skal betale, og et spørgsmål om søskenderabat. Ellers hænger regnestykkerne ikke sammen.

Med disse ord vil jeg sige, at vi glæder os over, at forslaget på denne måde på det seneste har fået en uhyre velvillig behandling i pressen, selv om det ikke vil afsløre sig i afstemningen i folketingssalen. Men sådan er der jo så meget i politik.

Kirsten Lee (RV):

Nu er det temmelig omkostningsfrit at give et forslag en god behandling i pressen. Pressen har som bekendt ikke noget økonomisk ansvar. Når Folketingets flertal stemmer imod dette forslag, er det vel, fordi dette flertal godt ved, at det bl.a. koster 10 mia. kr. at afskaffe ventelisterne, hvilket også er en del af dette forslag.